

TÉMA MĚSÍCE

ZAČÁTEK ŠKOLNÍHO ROKU A DOPRAVA

ZŠ a ZUŠ Líbenice

foto archiv obce

Letní prázdniny utekly jako voda a začátek školního roku je tu. Do školy v září opět zamíří žáci, učitelé a další personál školy zabezpečující její provoz. Mezi žáky bude i 200 prvňáčků, kteří zaplní sedm nových tříd. Nejen s nimi zamíří do školy také rodiče. A mnoho rodičů nepochybně zvolí jako dopravní prostředek osobní automobil. Školu tak zejména v prvních dnech školního roku čeká vysoká dopravní zátěž, která bude vyžadovat trpělivost a ohleduplnost řidičů.

Letošní rok přinesl rekordní zájem o Základní školu a Základní uměleckou školu Líbenice, když bylo doručeno celkem 281 přihlášek do prvních tříd. Otevřeno bude sedm nových prvních tříd, do kterých nastoupí kolem 200 prvňáčků. Spolu s žáky dalších tříd tak bude do líbeznické školy od 1. září každé ráno proudit kolem 1 400 žáků. Vezmeme-li v úvahu, že všichni zamíří do školy ve stejný čas, aby stihli začátek vyučování, a že automobily rodičů budou často první volbou, někdy i nutností, je zřejmé, že na zvýšenou dopravní zátěž a horké dopravní okamžiky. S ohledem na uvedenou počty žáků navštěvujících líbeznickou školu se jedná o objektivní situaci, o fakt, se kterým musíme počítat a snažit se s ním pracovat. „Proto v prvním týdnu školního roku budou na dopravu na komunikacích u líbeznické školy dohlížet nejen příslušníci obecní policie, ale rovněž dva příslušníci Policie ČR, kteří

nám takto vypomohou složitou situaci zvládnout. Tolerance, trpělivost a ohleduplnost ze strany řidičů bude ale i tak zapotřebí,“ říká Jan Havlíček, místostarosta obce. Uvidíme, co nám první týden školního roku v tomto směru ukáže. Na parkovištích u školy se do organizování dopravy zapojí rovněž zaměstnanci školy.

Objektivně složitá dopravní situace spojená s provozem líbeznické školy by nás měla vést i k zamýšlení, zda je v našich možnostech přispět k jejímu zlepšení. Jistě, doba je rychlá, povinností mnoho, času málo. Stačit tempu doby není jednoduché. To vše je nepochybně pravda. Ale přesto si položíme otázku: Je skutečně nutné vozit každý den děti do školy autem? U některých dětí a rodičů nepochybně ano. Ale jistě se najde řada případů, kdy

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

mám pro vás tentokrát několik velmi stručných zpráv. Dokonce jsou převážně pozitivní. Vezměme to telegraficky.

Noví majitelé Aera Vodochody i vodochodského letiště znovu veřejně prohlásili, že nebudou rozvíjet projekt mezinárodního dopravního letiště. Osobně mi jejich zástupce řekl, že jsou připraveni stáhnout žádost o prodloužení platnosti stanoviska EIA. Pokud se tak stane, mohli bychom si oddechnout. Větší letecký provoz se nad našimi hlavami asi hned tak neobjeví.

Výstavba přímé sjezdové rampy z dálnice D8 směrem na I/9 a Neratovice je snad zase o malý krok dál. Po náročných jednáních s generálním ředitelem společnosti ČEZ Distribuce se zdá, že by se mohla brzy odblokovat poslední překážka výstavby – nezbytná přeložka vysokého napětí. Na té to poslední tři roky vázne. Víím, že to trvá hrozně dlouho. Raději nebudu vyčíslovat, co všechno už obec kvůli této dopravní stavbě podstoupila a kolika jednání jsme se účastnili. A kolikrát se nám chtělo křičet, že je to k zbláznění. Pokud se konečně pohnou ledy, mohlo by se příští rok stavět.

Intenzivně se pracuje na měšickém mostě. Nejpozději do konce října by se přes něj mohlo jezdit. Líbezníci a zejména lokalitě před školou se pak citelně uleví. A pro školáky bude zase bezpečněji.

Blíží se začátek školního roku se samozřejmě po dopravní stránce obáváme. Přidali jsme ale efektivní signální prvek v podobě tyregripu před neefektivnějším líbeznickým přechodem pro chodce u kapličky. Znovu bych chtěl ale poprosit všechny líbeznické rodiče, aby v prvních dnech nového školního roku využívali pro doprovod svých dětí kolo nebo chůzi. Dopravní situace kolem školy bude určitě dramatická.

V minulém čísle zpravodaje jsme se věnovali vodě. Další dobrou zprávou je, že od 25. srpna se podařilo zprovoznit shybku pod Labem u Obrství. Bude se mi klidněji spát. Jediné funkční potrubí, které k nám do obce vedlo vodu, bylo totiž v havarijním stavu. Výpadek by pak velkému počtu lidí přinesl zásadní komplikaci a dodávka pitné vody by se pak krvopotně odehrávala pomocí cisteren přímo na místě.

Jdeme pomalu do finále se dvěma nejvýznamnějšími investičními akcemi – kluzišťem v Arču a úpravou veřejných prostranství a cest v nejstarší části obce. Kluziště bude hotové do konce září. I proto jsme už na našich webových stránkách umístili inzerát, že hledáme správce ledové plochy. Pokud byste o někom pracovitěm věděli, určitě mu to dejte vědět. A prostranství U Kola se s novou úpravou také blíží konečné podobě. Tak pomalu plánujte vycházku.

Nezapomeňte na ostrý start měsíce září. První sobotu se potkáme na Vinných slavnostech na náměstí a hned druhou Na Chrupavce na Posvícení.

Krásný zbytek léta přeje Váš starosta

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

PAVLA ZAREMBOVÁ ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE ZŠ A ZUŠ LÍBEZNICE

Pavla Zarembová je od února tohoto roku zástupkyní ředitele Základní školy a Základní umělecké školy Líbeznice. Za sebou má spolu s ostatními pedagogy neobvyklý a náročný školní rok poznamenaný pandemií Covid-19 a s ní spojenými opatřeními. Bez přehánění jej můžeme nazvat zatěžkávací zkouškou nového vedení školy. Všichni bychom byli rádi, aby zkušenosti z minulého školního roku zůstaly jen vzpomínkou. Nyní, na konci srpna, je ve škole již vše připraveno na zahájení školního roku nového.

Pavlo, jak je škola připravena na zahájení nového školního roku a co vše tato příprava obnášela?

Nový školní rok znamená vždy nové rozvrhy pro žáky i pedagogy. Protože naše škola patří k největším v republice, příprava rozvrhu je velmi komplikovaná a zahrnuje spoustu kroků. Teď se zdá, že rozvrh máme připravený, i když je jasné, že nějaké dílčí změny v něm z různých důvodů bude nutné ještě udělat. Poslední srpnové dny jsou potom ve škole vždy ve znamení takzvaného přípravého týdne, kdy se na příchod dětí intenzivně připravují kromě učitelů také všichni další zaměstnanci školy – třeba kuchaři, paní školnicí i paní uklízečky. Prvního září tedy škola připravená bude.

Čekají děti, rodiče a učitelé s novým školním rokem nějaké výraznější změny, případně chystají se v průběhu školního roku?

Změn je hned několik: letošní sedmáci jsou první, kteří si mohli jako druhý cizí jazyk zvolit kromě němčiny také francouzštinu. Od nového školního budou mít dále děti, které přijdou na druhý stupeň, jednu hodinu matematiky týdně navíc. Žákům to určitě pomůže v silici konkurenci při přijímacích zkouškách na střední školy. Toto jsou pouze dílčí změny ve školním vzdělávacím programu. V dalším období plánujeme vzdělávací program naší školy zrevizovat kompletně, a žáci se tak určitě dočkají i dalších pozitivních změn. Dále jsme se rozhodli od 1. září posílit ve škole některé pozice. Budeme mít proto nově výchovného poradce pro první stupeň a také školního speciálního pedagoga. Obě tyto pozice jsme obsadili stávajícími kolegy. Velmi nám záleží také na dalším vzdělávání našich učitelů. Od září budeme mít ve škole nový plán vzdělávání pedagogických pracovníků, který si vzaly pod patronát další dvě naše kolegyně.

Od 1. září do školy zamíří i přibližně 200 žáků prvních tříd. To je vysoký počet. Na jedné straně tě určitě těší tak velký zájem o líbeznickou školu, na straně druhé s tím je spojena řada starostí.

Těžiště těchto starostí padá na hlavu mého kolegy Martina Skalického, který je zástupcem ředitele pro 1.–3. ročník. V novém školním roce stejně jako loni otevíráme sedm prvních tříd a jednu třídu přípravnou. Všechny tyto třídy se nám podařilo obsadit kvalitními třídními učiteli. S tím souvisí také zřízení dalších oddělení školní družiny. Na děti se tedy budou od září těšit i nové paní vychovatelky. Velký počet nových prvňáčků je samozřejmě náročný na jakoukoli logistiku ve škole a je také zatěžkávací zkouškou pro školní jídelnu. Na nové děti se ale všichni moc těšíme a jsem si jistá, že jsme dobře připraveni.

Minulý školní rok přinesl řadu anomálií. Jak jej osobně hodnotíš?

Myslím si, že nejpodivnější školní rok byl už ten předminulý, kdy nás covidová situace všechny zaskočila. Bylo to nečekané pro děti, jejich rodiče i pro pedagogy. Když se potom v minulém školním roce situace opakovala, byla naše škola už připravená. Měli jsme dobré technické zázemí a učitelé se distanční výuky dobře zhostili. Pro děti a jejich rodiče to samozřejmě nebylo jednoduché, vesměs ale také zvládali učení z domova na výbornou. A jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré. Tyto nestandardní podmínky vedly k tomu, že učitelé začali více využívat různé výukové aplikace a techniku, což ve finále jejich výuku obohacovalo i po návratu do školy. Přesto věřím, že toto období je již minulostí a že se s dětmi budeme při učení potkávat už jen v lavicích.

Od některých odborníků na vzdělávání zaznívá, že distanční výuka prohloubila rozdíly v přístupu dětí ke vzdělání a že se tyto rozdíly již nepodaří vymazat. Co si o tom myslíš?

Já to rozhodně nevidím tak černě – děti se případnou zameškanou látku doučím a věřím, že za několik měsíců už si na problémy s distanční výukou ani nevzpomenou. Co se týče naší školy, mohu směle říci, že jsme neměli ani jedno dítě, které by nemělo v době distanční výuky přístup ke vzdělání. Bylo několik žáků, kteří třeba neměli ze začátku doma potřebné technické vybavení. Naše škola jim ale počítače, kamery i mikrofony zapůjčila a všechny tyto děti se mohly výuky bez problémů účastnit. Obecně je jasné, že se v době distanční výuky nestihlo mnohdy probrat všechno učivo – bez osobní přítomnosti dětí i učitelů ve škole šlo učení pomaleji. Ve škole proto plánujeme věnovat měsíc září dobírání neprobraného a opakování. Jsem si proto jistá, že dětem nebude žádné učivo chybět.

U každé veřejné instituce, školu nevyjímaje, nabývá na důležitosti komunikace. Co můžeš říct o komunikaci líbeznické školy s rodiči?

Komunikace s rodiči je jednou z priorit nového vedení naší školy. Rodiče se snažíme o všech nových věcech a změnách včas a podrobně informovat. Začali jsme s tím už v době, kdy se škola na jaře po přestávce postupně otevírala prezenční výuce. K oficiální komunikaci využíváme systém Bakaláři. Různé zajímavosti ze života školy zveřejňujeme také na našich nedávno zřízených facebookových stránkách. Snažíme se taktéž co nejlépe a co nejotevřeněji komunikovat se všemi zaměstnanci školy.

Jednou z klíčových znalostí v dnešním globalizovaném světě je nepochybně znalost jazyků. Sama se výuce jazyků věnuješ. Jaká je podle tebe úroveň výuky jazyků na líbeznické škole a co vše škola v tomto směru může dětem nabídnout?

Na líbeznické škole vyučujeme od 3. třídy angličtinu a od 7. třídy němčinu, a jak jsem zmiňovala, nově také francouzštinu. Je jasné, že ideální by bylo učit angličtinu už od první třídy, z kapacitních důvodů to ale momentálně není možné – třídy se na výuku jazyků dělí a při současném naplnění školy bychom se sem prostě už nevešli. Těším se proto, že až se otevře nová svazková škola a nám se časem trochu ulehčí, bude možné angličtinu zavést už od první třídy. I tak si ale myslím, že úroveň výuky jazyků je na naší škole dobrá. Máme kvalifikované pedagogy pro výuku všech tří cizích jazyků a od nového školního roku přivítáme další nové kolegy jazykáře. Žáci osmých a devátých ročníků mají také v rozvrhu jednu hodinu týdně konverzace s rodilým mluvčím z Anglie. Většina dětí je touto hodinou zpočátku zaskočena, je ale hezké sledovat, jak je tato zkušenost posouvá v angličtině dále.

Pavla Zarembová

foto P. Hajská

Často se hovoří o rozdílech mezi generacemi. Jáci jsou podle tebe současní žáci líbeznické školy a lze to vůbec zobecnit?

Žáci líbeznické školy jsou děti jako každé jiné. V mnohém jsou stejní, jako jsme bývali my, v něčem jsou ale určitě pokročilejší a samostatnější. Jsou také mnohem více vytiženi, než jsme byli v jejich věku my – mají většinou spoustu aktivit. A když se do školy všichni nahrnou, je tady pořádný šrumelec. V něčem se ale naši žáci možná trochu liší od dětí z okolních škol – snažíme se totiž, aby naše škola, i když je velká, měla stále ráz vesnické školy. Hodně dětí také jezdí do školy na kole nebo chodí pěšky. A po vyučování běhají s kamarády ze třídy venku. Při zařazování dětí do prvních tříd se také snažíme, aby děti z jednotlivých vesnic byly spolu ve třídách. Jsou tak na sebe zvyklé už od školky a utužuje to kamarádství.

Škola je rovněž velký zaměstnavatel. Jak je na tom s obsazeností pracovních míst a jak se daří volná pracovní místa obsazovat?

Nové kolegy pro příští školní rok jsme začali hledat už brzy na jaře a byli jsme překvapení, kolik kvalitních zájemců o výuku jazyků a společenských věd se nám na inzeráty přihlásilo – až jsme si mnohdy nemohli vybrat. Teď o prázdninách jsme navíc hledali ještě školního psychologa, kterého jsme také našli mnohem snáz, než jsme doufali. Těžší už bylo najít učitele matematiky a fyziky – těch je obecně málo a hledají je snad všechny školy. I zde máme ale úvazky pokryté kvalifikovanými kolegy. Zdárně se nám daří hledat také asistenty pedagoga a vychovatelky do školní družiny. Kdyby měl někdo ze čtenářů přesto chuť posílit naše řady, budeme rádi, když se na nás kdykoli obrátí, šikovné kolegy potřebujeme stále!

Máš do nového školního roku nějaké přání a chtěla bys něco vzkázat dětem, rodičům?

Nejvíce si přeji, ať strávíme nový školní rok všichni ve zdraví a v pohodě a bez distanční výuky. I když je konec prázdnin a některým dětem se do školy třeba moc nechce, chtěla bych jim vzkázat, aby se nebáli a aby se do školy těšili. Čekají je tam kamarádi, mnohdy i noví spolužáci, stávající i noví fajn učitelé a spousta legrace. A můj vzkaz pro rodiče: Nestresujte se prosím z nového školního roku a důvěřujte pedagogům – jsme s vámi na jedné lodi a společně všechno zvládneme!

Děkuji za rozhovor.

Jan Havlíček

Dokončení ze strany 1

o této potřebě lze minimálně pochybovat a určitý prostor pro jiný způsob existuje. Cesta do školy pěšky nebo na kole, pokud nám to dovoluje vzdálenost bydliště od školy, je skvělým řešením a pěkným zážitkem. Nejenom že nám přináší zdraví prospěšný pohyb, ale umožňuje nám strávit s dětmi více času při poznávání okolního světa a prostředí. Navíc při ní můžeme poznat jiné lidi a tak upevnit a rozšířit své sociální vztahy. Náhodná setkání při cestě do školy jsou k tomu přímo stvořená. To vše blahodárně působí i naše duševní zdraví. A Líbeznice jsou hezké za každého ročního období. Vyzkoušejme proto cestu do školy pěšky anebo na kole alespoň některý den v týdnu. Budeme mít hezký zážitek a pocit, že jsme přispěli dobré věci. A třeba se z toho nakonec stane i návyk.

ZAČÁTEK ŠKOLNÍHO ROKU PŘINESE ZVÝŠENOU DOPRAVNÍ ZÁTĚŽ V OKOLÍ LÍBEZNICKÉ ŠKOLY. ZKUSME JI SPOLEČNĚ ZMÍRNIT.

Vedení obce se dlouhodobě snaží zvyšovat bezpečnost chodců v obci. Zatím posledním počinem v této oblasti je realizace protismykového nátěru Tyregrip u přechodu pro chodce v Mělnické ulici u zastávky Líbeznice II, k němuž došlo během letních prázdnin. „Protismykový nátěr plní dvě bezpečnostní funkce. Barevným provedením slouží jednak jako výstraha upozorňující na přechod pro chodce a jednak svým materiálovým složením zkracuje brzdnou dráhu vozidla,“ říká Michal Doubrava, místostarosta obce. Aplikace protismykového ná-

těru v uvedeném místě nebyla zvolena náhodou. Přechod je hojně využíván právě dětmi mířícími do líbeznické školy a z ní.

Ke svému závěru se blíží výstavba mostu přes železniční trať v Měšicích. Stavba by měla být dokončena a uvedena do provozu na podzim. Tím se uleví dopravě i v ulici Měšická, přes kterou je vedena objízdná trasa. I to je důležitý krok ke zlepšení dopravní situace u školy.

-jh-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

PUTOVNÍ TÁBOR SLAVKOVSKÝ LES

Putovní tábor je ideální uspořádat pro skauty a skautky, kteří se chystají vstoupit mezi rovery, to jest od patnácti let. Je to značná změna, opustit pevné tábořiště a vydat se na pouť jen s tím, co si dokážu sbalit a unést na zádech. Velikost zavazadla, které nám umožní vzít si s sebou pouze to nejn nutnější, nám pomáhá si uvědomit, jak málo člověku stačí, aby si zajistil pohodlí. Je to cesta k samostatnosti a skromnosti, která nám dává příležitost pro přirozené propojení s okolní přírodou.

Běžný tábor stejně jako putovní je třeba aktivně připravovat minimálně půl roku dopředu, nejlépe ihned po dokončení toho loňského. Musíte být připraveni na vše, ale k dispozici máte opravdu jen to, co si s sebou nesete na zádech. Vše začíná výběrem místa, respektive přibližné trasy, přípravou programu, vybavení a personálního obsazení. Putovní tábor je takovou špičkou využití skautských dovedností a zkušeností a především zkouškou, zda dokážeme vše využít v extrémních a krizových situacích. Právě při takovém putování vzniká mnoho příležitostí, jak prověřit naše schopnosti.

V plánu bylo několik přípravných výprav, abychom nic nepodcenili. Stále jsme se chystali online, a to včetně vaření speciálních cestovatelských jídel, a vyčkávali na první příležitost, kdy budeme moci do přírody. Naštěstí se nám začátkem června, kdy to epidemiologická situace dovolila, podařilo na dva dny uspořádat výpravu do Českého středohoří. Tam jsme konečně vyzkoušeli boty, batohy, oblečení a především celt, ze kterých stavíme přístřešky na přespání. Pod spacák už jen vhodnou karimatku chráněnou většinou igelitem. Vše musí být v perfektním stavu, v co nejmenší váze, uložené v pohodlném batohu. K této výbavě si každý musí nést jídlo většinou tak na tři dny, nádobíčko na vaření, do dvojice vaříč a hlavně doplňovat 3–5 litrů vody potřebné na denní vaření. K základní výbavě si každý nese ještě KPZ a nějaké drobnosti. Zdravotník pak nese navíc solidně vybavenou lékárnu, ostatní organizátoři akce pak různé drobnosti pro realizaci oblíbených táborových her, které si chceme užívat i na putovním táboře. Já jsem si například přibalil malou českou vlajku, abychom mohli mít opravdové táborové nástupy. Váha zavazadla se pohybuje od 14 kg, ale může mít i 25 kg. Záleží i na tom, pro jak velkou osobu batoh nesete.

Naše táborové cestování jsme si na začátku trasy zpestřili domluveným ubytováním, ale zbytek už byl taková improvizace a chvílemi jsem měl pocit, že

Dlouhá stoka

foto skauti

si to všichni účastníci asi úplně neuvědomovali. Kolikrát se mě někdo ptal, kdy už tam budeme, kde si uvaříme oběd a jak je to ještě daleko a že je to asi delší, než jsme na začátku cesty předpokládali. O to více mě těší, že jsme vždy dokázali, až na jednotlivce, přespát v suchu. Když jsme zmokli nebo jsme měli promočené boty, tak jsme našli ohniště, kde jsme si mohli usušit věci. Spali jsme na zrceninách, jen tak v lese, na tábořištích i v kempu a jednou, když se na noc blížily nebezpečné bouřky, nechal

nás Karel Petrání, starosta městečka Svojsín, přespát na zámku, za což mu velmi děkujeme.

Děkuji Kakrusákům za přípravu her a volnočasového programu, Štikám a Stopařům za zvládnutí všech nástrah na suchu i ve vodě a především Ivaně Krausové, Petru Zarembovi, Kristýně Mikyskové a Ondrovi Štrynclovi za precizní přípravu celé akce, která se nám opět povedla na jedničku.

Fred, vedoucí tábora

Atmosféru tábora vám zprostředkujeme slovy účastnice Vendulky Štikarové:

Ve dnech 1. 7.–10. 7. 2021 jsme vyrazili jako skupina mladých skautů z Líbeznice na putovní tábor. Byli jsme v Mariánských Lázních, na zrcenině Hradu Volfštejn, prošli jsme přes rašeliniště až do našeho cíle, kterým byla Plzeň. První noc jsme si ještě mohli užít ve stanech v botanické zahradě v Bečově nad Teplou, ale další noc jsme již museli přezívat pod celtami.

Zažili jsme komentovanou procházku botanické zahrady, ferratu, prohlídku zámku s relikviářem svatého Maura a spousty dalších skvělých zážitků. Také zde pár zajímavých sázek. Počasí nám ale moc nevyšlo. Z deseti dní nám přišlo tak šest, ale nejvíce nás zasáhl déšť na indiánském tábořišti, které nám ochotně půjčili. Spali jsme sice ve velkém stanu, ale přišlo tak moc, že jsme v něm museli postavit celt, abychom nebyli mokří. Celkově nám vedoucí trošku zatajovali správné počty kilometrů, ale všichni to nakonec zvládli. Konec putáku jsme zakončili splouváním řeky Mže a relaxací v kempu. Všichni jsme se ale nakonec těšili domů.

Wendy

Hrad Volfštejn

foto skauti

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNICKÉ ZAHRADNICTVÍ PANA ŘÍHY

O zahradnictví se traduje, že je staré jako lidstvo samo. Lidé od pravěku obdělávali a zúrodňovali zemědělskou půdu, na níž pěstovali plodiny, které tvořily základ jejich potravy, jako obiloviny a luštěniny. Pro zpestření jídelníčku vysévali zeleninu, koření, ovoce, ale i květiny pro náboženské obřady. Jednalo se o rostliny, které vyžadovaly větší péči než polní plodiny, potřebovaly pravidelné zalévání, okopávání, odplevelování, ochranu před okusem zvěří, a tak člověk ohradil – zahradi – kus pozemku, zahradu, zpravidla v blízkosti vodního zdroje. Zájem o chutné, krásné, na zahradě vypěstované rostliny se zvyšoval, a tak zemědělec postupně rozšiřoval pěstební plochy určené pro zahrady a lidem, kteří se věnovali zahradničení intenzivně, stalo se zahradničení jejich každodenní obživou, byli pak pojmenováni zahradníky. K půdě, která je živila, měli posvátnou úctu, dodnes ji zahradník nenazve hlinou, ale vždy jen zemí nebo zeminou.

V průběhu tisíciletí druhy pěstovaných rostlin byly velmi rozmanité. Semena pro výsev byla získávána nejčastěji samosběrem, vzájemnou výměnou, ale i díky panovníkům, kteří si je nechávali dovážet do svých zahrad z různých koutů světa, a odtud se posléze rozšiřovaly. Ve středověku lidé měli spíše malé zahrádky s užitkovými rostlinami, významnou roli sehrály kláštery, klášterní zahrady a v nich řeholníky opečovávané léčivé byliny, koření, ovoce, zelenina a květiny. Vědomosti nutné k úspěšnému pěstování se lidé od nich učili. Klášterní záhony mívaly geometrické tvary. Tyto typy záhonů a rostlin na nich pěstovaných si v podstatě lidé okopírovali na svých zahrádkách doma.

Zahradničení se vývojem oboru specializovalo a profilovalo na samostatné profese – květináře, ovocnáře, sadovníka, vazače, květinového aranžéra, školkaře, zelináře, krajináře. Jednalo se o odbornosti, které vyžadovaly nemalé znalosti a zkušenosti. Od antiky po novověk byli zahradníci jednou z nejrespektovanějších profesí.

V 16. století v období renesance se u nás objevují první reprezentativní, pravidelné, dekorativní květinové zahrady s cizokrajními rostlinami. Nejblíží pro nás byste tehdy našli u sídel Habsburků na zámku v Brandýse nad Labem nebo u Letohrádku královny Anny na Pražském hradě. Zahradní architektura se inspirovala v Itálii.

Zahradníci nacházeli své uplatnění u panovníků a šlechtických sídel, kdy se jejich majitelé předháněli ve své reprezentaci i krásnými zahradami. Tři-

cetiletá válka (1618–1648) byla doslova pohromou. Naštěstí po jejím skončení dochází pomalu ke stabilizaci hospodářství, 18. a 19. století již bohatě přejí rozvoji panovníckých a šlechtických tzv. libosadů, vzorem se jim staly královské zahrady Versailles ve Francii, založené ve druhé polovině 17. století pro krále Ludvíka XIV. Navíc u nás uzákoněná roboty a nevolnictví významně snižovaly feudální provozní náklady zahradního hospodářství. Podle tehdejší statistiky v našich zemích bývalo zaměstnáno až 440 zámeckých zahradníků. A tak zámecký pán měl k dispozici levnou a kvalifikovanou pracovní sílu pro své francouzské, pravidelné zahrady, které v té době byly v módě, ale byly nesmírně náročné na množství rostlin a lidskou práci.

Nevolnictví a roboty byly časem zrušeny, feudální rozpočet na reprezentaci se ztenčil. Pravidelné, ornamentální zahrady, osově souměrné, byly postupně nahrazovány méně nákladnými, volně krajinářskými parky s parterem – tentokrát byly inspirovány anglickými parky, ale i anglické parky se bez zahradníků stejně neobešly. Nicméně pro mnohé z nich nová situace se stala impulzem „udělat“ se sami pro sebe. Měli důležitý, základní vklad – svou profesi skvěle ovládali. V Praze a jejím okolí tak vznikala soukromá zahradnictví do velikosti plochy cca 2 hektarů. V první polovině 20. století jich existovalo více než 600. Převážně se jednalo o rodinné firmy, které zaměstnávaly zejména členy vlastní rodiny, kteří k zahradnickému řemeslu měli lásku a pevný vztah.

Zahradník Josef Říha foto archiv H. Bílkové

V meziválečném období 20. století v Líbeznici existovaly tři zahradnické firmy: pana Hellera, pana Říhy a pana Amerlinka, které časem a z různých důvodů zanikly. Zahradnictví pana Říhy a pana Amerlinka se rozkládala ve východní části líbeznického katastru.

Pan Josef Říha byl vyučený zahradník, pracoval ve službách rodiny Nostitzů v zahradě zámku Měšice. Zde se mimo jiné setkal se svou osudovou láskou Marií Šupitovou, která na měšickém zámku byla kuchařkou a zároveň dcerou panského hajného. Marie a Josef se po čase vzali a odstěhovali do Líbeznice. Josef se nechal zaměstnat nejprve v zahradnictví pana Hellera, nájemce Nostitzova dvora. Zahradnictví se nacházelo u Mělnické v blízkosti kapličky Panny Marie. S ním zde pracoval i kolega pan Amerlínek. Časem se jim naskytla příležitost osamostatnit se, rozhodli se pro zakoupení úrodných pozemků v povodí Makovky. Na vybranou měli dva, a aby předešli dohadům, losovali si o ně, a tak pan Říha vylosoval ten, který sousedil s Potoční ulicí, dále se táhly po proudu potoka.

Zahradnický provoz pana Říhy v Potoční čp. 292

Zahradnická profese je krásná, ale jedná se o skutečnou každodenní dřinu, která vyžaduje fyzickou sílu a pevné zdraví. Pracovalo se často venku, za každého počasí. Rostliny se pěstovaly v četných pařeništích, která se zakrývala, odkrývala, větrala dle venkovní teploty, vše ručně, bez jakékoli mechanizace. V zahradnictví pracovali: pan Říha s manželkou, dva učedníci Samek a Pepík, paní Helena Němečková, sestra Marie Šílová, sestra Miluška Šílová (Čiháková) a paní Líbová. Paní Marie Říhová, majitelka, krom povinností na zahradě a ve vazárně musela zvládat svou domácnost, starat se o rodinu, ale také navíc vařit pro všechny své zaměstnance.

Základním vybavením zahradnického provozu byla pěstební plocha, pařeniště, dva skleníky japonské, které se skládaly z pařeništních oken, byly vytápěné, topilo se v nich koksem. V japonských se prováděly výsevy a pikyrování. Když sazeničky ve skleníku povyroستly, sázely se do pařenišť a po zesílení ven na venkovní plochy. Pařeniště pro výsadbu se muselo řádně připravit, na podzim našlapat listím, pro které se jezdilo povozem do lesa Beckova, později si pan Říha se zetěm panem Němečkem pořídili zdatného pomocníka, nákladák OPO. Dovezené listí našlapali do pařenišť, na vrstvu listí se dala další vrstva prosátého a propařeného kompostu. Zejména zjara paní Říhová s paní Líbovou vzaly prkna, ty položily na pařeništní rámy, daly si deku pod kolena, aby je netlačila, a z nich sázely, kolíčkem hloubily důlky, do kterých sázely sazeničky, které pak zalévaly plechovými konvemi vodou z potoka Makovky. Paře-

Společná výstava výpěstků zahradnictví Říha a Amerlink v čp. 142

foto archiv H. Bílkové

Zahradnictví Hellerovo – pařeniště

foto archiv H. Bílkové

niště nebyla vytápěná, a tak se musela přes noc nebo za chladných dnů zateplovat „slaměnkami“, což byly slámové rohože z žitné slámy, které vyráběl mimo hlavní sezonu sám pan Říha. Když sazenice zesílily, tak se přesazovaly na venkovní záhony, kde se pěstovaly až do sklizňové zralosti. Nebo se sazenice prodávaly zájemcům. Na léto skla pařeništních oken a skleníků se natírala amaritem, bílým náterem, který zamezoval spálení rostlin. Pan Němec, zeť, sám kamenosochař a specialista na umělé kameny, vylepšil pařeniště betonovými prvky, které umožňovaly jejich pohodlnější obsluhu.

Zálivková voda

Vše se zalévalo vodou z Makovy. Na potoce bylo vybudováno stavidlo pro zvyšování vodní hladiny. Navíc u domu bývala studna. Až později voda na zalévání byla rozvedena kovovým potrubím po celé zahradě. Systém zavlažování zhotovil zdejší kovář a technicky zdatný strojař pan Ladislav Kos, který měl firmu na křižovatce Hovorčovické a Mělnické. Zahradnictví bývalo v provozu celoročně a nemělo otevírací hodiny. Zákazník, který si potřeboval nakoupit rostliny, zašel do zahradnictví a zboží si podle potřeby koupil. Ochota a vstřícnost byly přidanou hodnotou zahradnictví u Říhů.

Pro co si zákazníci chodili? Záleželo na ročním období, jelikož zboží bylo většinou sezonní, vlastní produkce. Mohli si nakoupit sadbu květin a zeleniny, květiny řezané, hrnkové, čerstvou zeleninu a také ovoce. Oblíbené byly květiny: jiřiny, primulky, macešky, pomněnky, hledíky, astry, lilie, gladioly, narcisy, tulipány, hyacinty, měsíčky, afrikány, cinie, kaly, listopadky, růže, šerky.

K zahradnictví patřila i vazárna v čp. 114 v Potoční ulici, kde se vázaly věnce a kytice na pohřby, svatby nebo pro různé jiné příležitosti, také dušičkové a vánoční věnečky. Pan Říha vázal velké věnce

z chvojí, z živých nebo umělých květin, většinou byly oblíbené jiřiny v bílé a žluté barvě. Sám pro ně připravoval podložky rovněž z dlouhé žitné slámy, také štípal dřevěné kolíčky, které byly potřeba pro zapichování květin do podložky věnce, vše svazoval vázacím drátem. Manželka Marie připravovala kytice do ruky a také ploché na položení. Stuhly na věnce a kytice tiskl nejdříve pan Blecha, který měl v Líbezních pohřební službu. Když pan Blecha zemřel, paní Říhová zakoupila tiskárnu na stuhly a sama je pak tiskla. Když byla připravována výzdoba na pohřby, pan Říha zhotovené věnce a kytice odvezl dle přání zákazníka do kostela a zde je naaranžoval.

Chvoji na věnce a kytice se nakupovaly od hajného z lesa Beckova. Na vánoční svátky se prodávalo jmelí, které se zlatilo ve „zlaté“ lázni. Většina produktů, které jste si mohli koupit, byla z dnešního pohledu „eko“, chemie se nepoužívala, vše se odplevelovalo jen ručně, speciální motýčkou. Zahradnictví u Říhů si za léta své existence získalo velmi dobré renomé a lidé nejen z Líbeznic do něj rádi chodili. Také jeho zahradnická stopa byla v obci dlouho patrná, při revitalizaci rybníku a břehů Makovy roku 1932 vysadil pan Josef Říha sedm vlašských topolů a několik vrb.

Po roce 1948 nezaniklo tak jako většina jemu podobných, ale bylo provozováno rodinou dále pod Místním národním výborem až do roku 1956. Na pozemcích, na kterých před 90 lety byly barevné záhony květin a zeleniny, stojí dnes rodinné domy.

Až ke konci 20. století zahradnickou štafetu převzala paní Jindra Havránková s partnerem, zahradnictví na Mělnické čp. 424 se úspěšně rozvíjelo, jejich pokračovatelem se stal synovec pan Ing. Šmerda, který v Líbezních v 21. století vybudoval jednu z největších zahradnických firem v republice.

Zahradnictví Říhovi

foto archiv H. Bílkové

Děkuji za poskytnutí informací a fotodokumentace paní Haně Demuthové a jejímu synovi Jaroslavu Demuthovi, panu Ing. Jaroslavu Tvrzníkovi ze Střední zahradnické školy na Mělníku.

Hana Bílková

ZUŠ LÍBEZNICE NA BRANDÝSKÉM ZÁMKU

Dovolte nám touto cestou poděkovat paní ředitelce ZUŠ Líbeznice Mgr. Ivě Štrynclové za zapůjčení výtvarných prací žáků právě této ZUŠ.

V rámci projektu MAP II pro Brandýsko (reg. č. projektu CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011529), do kterého je ZUŠ Líbeznice zapojena, jsme oslovili paní ředitelku s prosbou o zapůjčení výtvarných prací žáků ZUŠ.

Aktuálně tedy zdobí zámek výtvarná díla a práce žáků ze ZUŠ v Líbeznici. Paní učitelky výtvarného oboru zde byly „výstavu“ nainstalovat již před prázdninami, aby se ZUŠ mohla prezentovat v rámci Letní školy pro pedagogy, kterou MAP organizuje

každý rok koncem srpna. Učitelé se tedy budou moci potěšit pracemi žáků na téma „Duch pralesa“. Od roku 2019 postupně zdobila schodiště a chodby zámku v Brandýse nad Labem výtvarná díla žáků ze ZUŠ Brandýs nad Labem, ZUŠ Nehvizdy a ZUŠ Klecany.

Díky projektu MAP II pro Brandýsko můžeme směle plánovat i další společné akce. Pro příští kalendářní rok ZUŠ již nyní připravují výtvarná díla, jimiž se budou prezentovat v chystaném stolním ka-

MAP II PRO BRANDÝSKO

lendáři, který je určený nejen do škol, školek, ale také do kanceláří starostů všech obcí v ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

Emilie Koťátková

Výtvarné práce žáků

foto archiv ZUŠ

POZVÁNKA

www.pochod.unas.cz

**Vejšlapy povodím
Mratínského potoka**

Zahrádkáři Líbeznice, knihovna Líbeznice a hlavní partner
Oblastní muzeum Brandýs n.L. – St. Boleslav

Vás srdečně zvou na

37. VEJŠLAP NA KOLE I PĚŠKY POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

který se bude konat
v sobotu 2. 10. 2020 v Líbeznici

Prezentace a start: 9.00–9.30 hod. Líbeznice – nová sportovní hala u hřiště
Cíl: Líbeznice – nová sportovní hala u hřiště

Pěší trasa: 8 km Líbeznice → Měšice → Hovorčovice → Líbeznice

Cyklo trasa: 60 km Líbeznice → Sedlec-Pan. Břežany → Vodochody
→ Kralupy n.Vlt. → Nelahozeves → Veltrusy → Zámek
→ Obříví → Koryčany → Předboj → Líbeznice

Trasy vedou převážně po polních,
lesních a značených cestách, lze je zkrátit.

Zajímavosti na trasách: Měšice – zámecký areál; Panenské Břežany – výstava tvorby Dagmar Renertové; Nelahozeves – rodný dům Antonína Dvořáka; Veltrusy – zámecký areál; Obříví – Památník Bedřicha Smetany

STARTOVNÉ: Dospělí 20 Kč, děti 5 Kč

Odměna: Pamětní list, objev neznámých míst a radost z pohybu.

Účastníci dodržují pravidla silničního provozu a pokyny organizátorů, jejich účast je na vlastní nebezpečí, za děti ručí rodiče. Jde se za každého počasí.

ZDRÁVÍ DORAZILI.

Informace: knihovna Líbeznice
telefon 283 981 834 | www.pochod.unas.cz

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

VI.

Jakub krčmář hořejší z Líbeznic vyznal: přišel ke mně do krčmy nejprve Jakub, bratr Hovorčovského, potom za ním nebožtík Martin sám třetí anebo sám čtvrtý i sedli za stůl a každý se svého oštípů držel. Potom přišel Martin syn rychtářův, pak Petr bratr jeho, Jíra řezáč a Brožek a Ryštavaj, pacholek starého rychtáře, a Němec. I vyšel byl Kuba, bratr Hovorčovského, ven z světnice, i šel za

ním Brožek i něco se tam hádali. A žena má na mne zavolala, a já vyšel a to sem slyšel, že jest řekl Jíra řezáč: Ujedte matr té zly vuoli, nechť jest raději dobrá. Řekl k tomu nebožtík Martin: Ujediž ty sobě sám, ty nás o to nerovnaj. I potom chtěl nebožtík Martin na Jíru řezáče s voštípem, a Jíra naň s ručnicí. A já mezi ně vstúpil a mluvil jsem jim, aby uručili, a nebožtík Martin nechťel mne hned slyšeti a já ač sem mu nelál; a pověděl, že neuřučím a nechci, což ty dbáš, dada já tobě za pivo i přijdu, kam chci. Potom když sú se Kuba s Brožkem byli něco sami pohodli i brali tu dobrou vůli, a Martin jda do světnice, když oni se smířili, řekl: Vyjedte sobě s ním matr, třebaš jej tu vodřeli. Išli sme všichni do světnice. Svými prvotními pansofickými dílky Komenský tak nadchl anglickou učenou veřejnost, že se mu dostalo nenadálého pozvání do Anglie, aby zde své myšlenky dále rozvinul. Anglie mu nabídla hmotné zaopatření, vlivné přátele a možnost nerušené práce, avšak občanská válka, která zakrátko po jeho příchodu vypukla, zmařila veškeré jeho naděje.

Pak Bořek jeho strana, chtěli uručiti, ale Martin nechťel nikoli a řekl, že mu nerozkaže žádnaj. A Martin, rychtář starého syn, řekl

k němu: Milý Martine, však věz, že ty sobě zde co ty chceš, nic neprovedeš, a budeš-li chtít svú vuoli provozovati, jistě bit budeš. A on mu odpověděl: Sem tak dobraj jako vy a dvakrát lepší. A hned potom chtěl on Martin tomu Ryšavému dati sekerou. A Martin, syn starého rychtáře, stojí za ním i vytrhl mu tu sekeru, a on Martin nebožtík hnál oštípem na toho Ryšavého a ranil ho za ucho a po straně. A Ryšavaj mu potom ten oštíp chytil a vytrhl a dal mu jím dvakrát nebo třikrát. A on potom vytrhl šavli a běžel okolo stolu. A Jíra, řezáč povodskočiv od něho i udeřil k němu z ručnice, a potom hned šel ven. A Petr, rychtářův syn, s Brožkem udeřili naň šavle i utali mu prsty u ruky. A on potom sedl a upadl tak za stůl a řekl: Jižť mám dosti (umřel) a oni ho hned nechali.

Pokračování přístě.

AD

„VŠE NA TOMTO SVĚTĚ SE DÁ NAPRAVIT JEN JEMNÝM TEPLEM LÁSKY, PONĚVADŽ JINAK JE TO NEMOŽNO.“

Jan Amos Komenský

Komenský nebyl jen teolog, filozof a pedagog, vážně se zabýval i vidinami vizionářů. V roce 1626 navštívil v Podkrkonoší baronku Zárubovou, která ho seznámila se šestnáctiletou Kristinou Poniatowskou, dcerou zemřelého polského faráře Jednoty bratrské. Ta se zde měla vyléčit ze svých sluchových i zrakových halucinací. Její vize se týkaly především konce katolické nadvlády nad českými zeměmi po bitvě na Bílé hoře. Ačkoli se její předpověď o návratu Fridricha Falckého na český trůn nenaplnila, Komenský přesto ve svých knihách věnoval jejím vizím velkou pozornost. Kristinu si se svou druhou ženou odvezl do své první exulantské domácnosti v Lešně, kde ji přijal – sirotka – za svou dceru. Celkem 82 prorocství této zvláštní dívky bylo zaneseno do Komenského knih. Po smrti Fridricha Falckého v roce 1632 se Kristina jako zázrakem uzdravila.

Odchodem Komenského do vyhnanství se uzavřelo jedno významné období v jeho životě a díle. Komenský strávil v Lešně během tří dlouhodobých pobytů celkem 19 let života a toto město se stalo jeho druhým domovem. Byl neustále pohaněn myšlenkou na vytvoření pansofie (věda či filozofický směr, jenž se snaží skrze poznání a zahrnutí všech vědních oborů harmonizovat svět a zbourat napříkld i jazykové bariéry mezi lidmi). Domníval se, že účelným spojením víry v Boha a vědeckého poznání by lidská společnost konečně prozřela, odklonila by se od nesmyslného násilí a že povinností každého člena této společnosti by bylo pracovat na svém se-

bezdokonalení. Při svém prvním pobytu v polském Lešně (1628–1641) propracovával spisky k tomuto tématu – *Předpoklady vševedy, Předchůdce vševedy, Objasnění vševedných snah* nebo *Nárys vševedy*. Svými prvotními pansofickými dílky Komenský tak nadchl anglickou učenou veřejnost, že se mu dostalo nenadálého pozvání do Anglie, aby zde své myšlenky dále rozvinul. Anglie mu nabídla hmotné zaopatření, vlivné přátele a možnost nerušené práce, avšak občanská válka, která zakrátko po jeho příchodu vypukla, zmařila veškeré jeho naděje.

Komenský vydával i své didaktické knihy, v roce 1631 vydal latinskou verzi *Janua linguarum reserata* a o dva roky později její českou verzi *Dvěře jazyků otevřené*. Také vydal latinskou verzi *Didactica magna*, v češtině *Didaktika*.

Jak konstatuje komeniolog Jan Hábl o knize *Brána jazyků otevřená* (jiná verze názvu knihy *Dvěře jazyků otevřené*): „Ta kniha byla tak převratná, že se překládala do všech možných jazyků světa – dokonce i do některých exotických východních jazyků. Například švédská královna Kristina, když se s Komenským setkala, mu předvedla, jak umí latinsky právě díky jeho učebnici. Dokonce i jezuité, kteří ho jinak moc nemuseli, používali jeho *Bránu* a *Didaktiku*.“

Nějaký čas Komenský cestoval po severní Evropě, setkal se s významným francouzským filozofem Reném Descartem a zbrojařem a velkostatkářem Ludvíkem de Geerem. Z jeho podnětu přijal nabídku

švédské vlády na provedení školské reformy ve Švédsku.

Jeho pobyt zde přinesl v letech 1642–1648 celou řadu didaktických příruček a školních učebnic. Přesto musel Komenský čelit nelibosti Švédů, kteří mu zadržovali nedodržení termínů pro odevzdání učebnic a také to, že se osobně angažoval při pokusu o politické a náboženské smíření v Polsku, což bylo v rozporu se švédskými velmocenskými zájmy. Účast na ekumenickém jednání v Toruni, kde se řešily otázky sblížení a vyrovnání mezi církvemi, bylo pro Komenského zdrojem nepřijemností i v Jednotě a také výtek ze strany švédského kancléře Axela Oxenstierny. Rok 1648 byl pro Komenského rokem těžkých zklamání. Vestfálský mír udělal definitivní konec všem politickým nadějím Jana Amose. Zklamany Komenský odešel z Elblagu zpět do Lešna, kde 26. srpna téhož roku umírá jeho druhá žena Dorota, která mu zanechává početnou rodinu.

Pokračování přístě.

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 8. 1850 narozen francouzský prozaik a dramatik Guy de Maupassant – *Miláček, Mont Oriol, Dedic-tví*

14. 8. 1860 narozen kanadský prozaik, zakladatel skautingu Ernest Thompson Seton – *Divoké děti lesů, Dva divoši, Kniha lesní moudrosti*

16. 8. 1920 narozen americký básník a prozaik Charles Bukowski – *Poštovní úřad, Nejkrásnější ženská ve městě, Ženy*

22. 8. 1920 narozen americký prozaik, scenárista a básník Ray Bradbury – *Martanská kronika, Z prachu zrození, 451 stupňů Fahrenheita*

23. 8. 1880 narozen ruský prozaik Alexandr Stěpanovič Grin – *Nachové plachty, Úžina mořských bouří, Jessie a Morgana*

26. 8. 1880 narozen francouzský básník, prozaik a dramatik Guillaume Apollinaire – *Alkoholy, Kali-gramy, Život zasvětit lásce*

28. 8. 1895 narozen český prozaik a publicista Václav Kaplický – *Čtveráci, Kladivo na čarodějnice, Život alchymistův*

Lešno

foto Google

Jan Amos Komenský

foto Google

Kulturní výbor Obce Líbeznice, Sbor dobrovolných hasičů, Obec baráčníků, 1. FC Líbeznice,
ZO Českého zahrádkářského svazu, nezisková organizace Stonožka
a skautské středisko WILLI

si Vás dovoluji
pozvat na

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ

sobota 11. září 2021
u zdravotního střediska v Líbeznicích

SOBOTA 11. 9. od 13:00

Moderátor **Tomáš NOVOTNÝ**

13:00 – **STRAHOVANKA**

15:00 – **SCHOVANKY**

17:00 – **Petr SPÁLENÝ**

19:00 – **Barbora POLÁKOVÁ**

21:00 – **David KRAUS** A GIPSY BROTHERS

23:00 – **Klasickej postup**

Doprovodný program: **pouťové atrakce • občerstvení • ohnivá show**

NEDĚLE 12. 9. od 13:00

POUŤOVÉ ATRAKCE

Vstupné: dospělí 100,- Kč/děti do 15 let, důchodci 50,- Kč/rodina 250,- Kč

Sponzoři:

AUTOPEPR, s.r.o.

Zahradnictví Líbeznice

STAVEBNINY SRB

**divadlo
KOUZEL**
Pavla Kozíška

**AUTO - MOTO
Líbeznice**

AUTO ZÁBAL

OPTIKA

**M
CEKLA MAJNA**

ALUMEX

**Z-Service
Automotive s.r.o.**

**Davídkova
group**

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

JOHNNY SERVIS

**BARVY-LAKY
JANŮ**

**FoM
elektronik**

POZOR, POZOR!
TS DEMO OTEVÍRÁ NOVÝ KURZ
V LÍBEZNICÍCH!

DISCO DANCE

PŘIDEJ SE K NÁM!
POZNEJ SUPER PARTU.
USMĚVAVÉ LEKTORY
A STAŇ SE S NÁMI MISTREM!

7-9 LET PRO úplné
ZAČATEČNÍKY!

ZAČÍNÁME V ZÁŘÍ 2021!

KAŽDÝ ČTVRTEK v tělocvičně ZŠ a ZUŠ Líbeznice,
Měšická 322, Líbeznice

Více informací naleznete
na webových stránkách
nebo na našem Facebooku!

TS DEMO
Mistr ČR 2019
Czech dance tour
Mistr světa 2018
WADF

Tanecní Skupina DEMO
tanecniskupinademio

www.tanecniskupinademio.cz

JEDU EDU!

KROUŽKY
PRO DĚTI OD 3 DO 14 LET

**ZÁPIS NA
1. POLOLETÍ
2021/22 ZAHÁJEN**

**PŘEHLED KROUŽKŮ A PŘIHLÁŠENÍ
NALEZNETE NA ADRESE
[HTTPS://JEDUEDU.WEBOOKER.EU](https://jeduedu.webbooker.eu)**

www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu.cz](https://www.facebook.com/jeduedu.cz)

Hýbáanky s dětmi

**Již osvědčený kurz Hýbáanky pro děti.
Nové kurzy opět od září 2021.**

Jsem tu pro Vás spolu s krtečkem.
S dětmi sportujeme, vytváříme, tancujeme a také si hrajeme.
Děti se učí být v kolektivu svých vrstevníků a rozvíjí sami sebe.

Kategorie: 1,5 – 2,5 let – Ježečci
2,5 – 3,5 let – Krtečci

[Ukázkové lekce zdarma](#)

Kde: sportovní hala Na Chrupavce v Líbeznicích (modrý sál)

Kdy: 8. 9. 2021

Čas: 9:30 – 10:20
10:30 – 11:20

Vzhledem k dané kapacitě tělocvičny je nutná rezervace na
ukázkové lekce. Děkuji.

Těší na Vás a Vaše dětičky Martina Macková

Bližší info:

Tel: 736 473 427

Email: martinamackova@tvavyzva.cz Web: www.tvavyzva.cz

Ve zdravém těle zdravý duch Cvičení nejen pro seniory s cvičitelkou Martinou

Přijďte si udržet kondici za pomoci aerobně-posilující hodiny

Zlepšíte si:

- Fyzickou kondici
- Dýchání
- Pružnost těla

Odstraníte:

- Pocit únavy
- Posílíme ochablé svalstvo
- Protáhneme zkrácené svaly

Kdy: každé úterý 17:00 - 17:50 hod

Kde: Na Chrupavce v Líbeznicích (modrý sál)

Cena: 80,- Kč osoba

Opět začínáme 7. 9. 2021. Pro nováčky ukázková hodina ZDARMA.

Myslete na to, že v každém věku se můžeme cítit fajn, nejen po
fyzické stránce, ale také duševní. Hodina v kruhu příjemné
společnosti Vám určitě udělá dobře

Bude se na vás těšit Martina Macková

Web: www.tvavyzva.cz, tel: 736 473 427

PARNÍ ČIŠTĚNÍ A TEPOVÁNÍ
LEŠTĚNÍ LAKU
APLIKACE KERAMIKY
PNEUSERVIS
VÝMĚNA AUTOSKEL

Vše na jedné adrese:
Antonína Judytky 866 Líbeznice

WELLNESSCARS

PNEUSERVIS
VÝMĚNA AUTOSKEL

+420 722 112 381
www.wellnesscars.cz

KURZY
PRO DOSPĚLÉ
v ZŠ Líbeznice

NOVINKA
ON-LINE KURZY

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

STONOŽKA LÍBEZNICE, O. S.
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA AKCI

Líbeznický koloběh

sobota 4. září 2021
Areál zdraví v Líbezních

Líbeznický koloběh
netradiční závod dvojic na 10 km:
jeden jede, druhý běží, s výměnou na trase

9.30 začátek registrace
10.00 start prvních závodníků

Líbeznický saah
šplh na laně na počet sáhů
ze sedu na podložce

...

Startovné pro Koloběh — 100 Kč/dvojice.
Registrace závodníků a více informací — www.libeznickykolobeh.cz.
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.
Obujte tenisky, oblékněte tepláky a pojďte si společně zasportovat, nebo nás jen povzbudit!

a jiné sportování

Líbeznické vinné slavnosti 2021

**v sobotu 4. září
od 14 hodin
na Mírovém náměstí**

**Den plný skvělého vína,
výborného jídla a příjemné hudby.**

**Vinné stánky předních českých,
moravských i evropských vinařů:**

Vinařství Novotný Bílek, Vinařství Stanislav
Mádl, Malvíno - vína z Wachau,
Vinařství Spielberg, Vinný obchod Matěj
Šaman, Vína z Francie a další

Bohatá nabídka gastro služeb:

JIP, Pekárna Líbeznice,
Statek Líbeznice a další

Hudební program:

cimbálová muzika a jazz k tanci i poslechu

Vstupné - sklenička za 100 Kč – do jiné Vám nenalijí.

Knihovna Líbeznice

Cestovatel Petr Nazarov opět v naší knihovně!

Z HIMALÁJE DO VÁRÁNASÍ

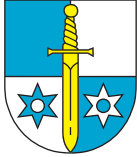
*Dharamshala - místo současné tibetské exilové vlády,
Rishikesh - na úpatí Himaláje se už od dob Beatles těší
pověsti „hlavního města jógy“,
Váránasí - jedno z nejstarších osídlených míst světa,
Kumbh Mela - největší hinduistická pout' a další
zajímavosti Indie.*

**středa 22. září 2021
od 19 hodin
v komunitním centru Archa**

Knihovna Líbeznice

KLUB DOBRÉ CHVÍLE OBNOVUJE SVOU ČINNOST:

**SOBOTA 25. ZÁŘÍ 2021
OD 15 DO 17 HODIN
V KOMUNITNÍM CENTRU ARCHA**

Kalendář akcí pro rok 2021

4. 9. od 10:00 Líbeznický koloběh
4. 9. od 14:00 Líbeznické vinné slavnosti
(na Mírovém náměstí)
11. 9. od 13:00 Líbeznické posvícení
(v parku Na Chrupavce)

Kromě toho
každou druhou sobotu
FARMÁŘSKÉ TRHY
(sudý týden)
9.00 až 12.00 na Mírovém náměstí.

**Naše
Toustařna
PEKÁRNA
LÍBEZNICE**

NOVĚ OTEVŘENO